

б зводили до мінімуму витрату ними часу;

- постійно здійснювали пошук досконаліших методів та інструментів управління депозитними банківськими продуктами;

- надавалася споживачам свобода вибору між різними об'єктами розміщення тимчасово вільних грошових коштів, а також надання рівних прав усім, пред'являє попит на кредитні ресурси.

Література :

1. Про банки та банківську діяльність: Закон України із змінами і доповненнями, внесеними Законом України від 20 вересня 2001 року № 2740-III.

2. Депозити фізичних осіб у банках України [Електронний ресурс] - Режим доступу / Finance. UA <http://tables.finance.ua/ua/finres/depprivate>, вільний. - Мова укр.

3. Офіційний сайт Національного банку України [Електронний ресурс] - Режим доступу / http://www.bank.gov.ua/Publication/an_rep.htm, вільний.

4. Рейтинг надійності депозитів – 2012 [Електронний ресурс] - Режим доступу/ <http://real-economy.com.ua/publication/ratings/2931.html>, вільний. - Мова укр.

Менабдішвілі Д.Г.

студ. гр. ФК-510

Одеський інститут фінансів УДУФМТ

Науковий керівник – Смирнова В.Д.,

ПРОБЛЕМИ СТАТИСТИЧНОГО АНАЛІЗУ ІННОВАЦІЙ ЗА МІЖНАРОДНИМИ СТАНДАРТАМИ

Висвітлено проблеми статистичного обліку інновацій в Україні, розглянуто відмінності в методології обліку інноваційної діяльності підприємств в Україні в порівнянні з країнами Європейського Союзу та проблеми, спричинені цими відмінностями.

Світовий досвід показує, що добробут населення, успішний розвиток економіки забезпечується тоді, коли держава активно підтримує інноваційну діяльність та розробляє стратегію зміцнення наукового потенціалу. Сучасні ринкові умови зумовлюють потребу підприємств в оновленні асортименту продукції та технологій її виготовлення за допомогою впровадження результатів наукових і проектних розробок, орієнтуючи їх на інноваційну активність підприємств. Тому інновації займають важливе місце в системі стратегічних цілей підприємств, а їх облік є важливим об'єктом статистичного спостереження.

До теперішнього часу обстеження інновацій в Україні не відповідало міжнародним стандартом через низку причин:

1. Обстеження не охоплювали діяльність деяких груп підприємств (згідно класифікації КВЕД)

2. Обстежуваний період в Україні відрізнявся від періоду обстеження в інших країнах, зокрема, в Україні обстежуваний період складав квартал та рік, проте специфіка інновацій зумовлює більш тривалий термін розроблення і впровадження

3. Розглядалися в основному лише абсолютні показники

4. Методологія та підходи базувалися на суцільному обстеженні середніх та великих підприємств

5. Обстеження обмежувалося лише інноваційними продуктами та інноваційними процесами [1, с. 39-45]

Все це унеможливило порівняння даних української статистики з даними інших країн.

В Європейському Союзі, починаючи з 1993 року проводилося обстеження інновацій за єдиною анкетною CIS (Community innovation survey). У 2006 році Євростатом розроблено опитувальник CIS 2006, який набув поширення у 50-60 країнах світу. Україна долучилася до CIS 6, що було зумовлено необхідністю та доцільністю проведення такого обстеження. У пілотному обстеженні взяли участь АР Крим, Донецька, Чернівецька, Харківська області та місто Київ. Результати обстеження показали, що рівень інноваційної активності в цих регіонах лише 10-30 %, водночас у країнах Європейського Союзу середній показник становить 40 %. [1, с. 39-45]

Низка факторів перешкоджала інноваційній діяльності підприємств, а саме:

1. Високий рівень інноваційних витрат
2. Конкуренція на ринку
3. Численні фінансові та ринкові перешкоди
4. Складність знаходження партнерів

У результаті співробітництва Держкомстатом було прийняте рішення провести обстеження за новою методологією. Опитувальник CIS 6 значно відрізняється від обстежень, запроваджених в Україні тим, що:

1. Досліджуються переважно якісні показники
2. Дані логічно пов'язані між собою та з показниками попереднього періоду
3. Питання супроводжуються достатньо детальними визначеннями, що сприяє отриманню більш правдивою інформації

Таким чином, європейська система обліку дозволяє охарактеризувати чотири типи інновацій: продуктові, процесові, організаційні та маркетингові.

CIS 6 містить 11 розділів, кожен з яких має відповідно якісне та кількісне навантаження.

Перший розділ – це загальна інформація про організацію. Другий розділ містить опис інноваційного продукту. Третій розділ відображає якісні показники впровадження інновацій. У четвертому – восьмому розділах відображаються всі аспекти інноваційної діяльності підприємства. Дев'ятий розділ містить дані про інтелектуальні права власності організацій. У десятому розділі вказується інформація про організаційні та маркетингові інновації. В одинадцятому розділі анкети вказується така економічна інформація, як загальний обсяг реалізованої продукції та загальну кількість працівників.

Наказом Державного комітету статистики України у серпні 2010 року було затверджено нову форму №1 – технологія «Звіт про створення та використання передових виробничих технологій». Об'єктом статистичного спостереження є передові виробничі технології, що використовуються при проектуванні, виробництві або обробці. Слід зауважити, що перелік передових виробничих технологій та їх структура за функціональним призначенням є аналогом застосовуваного ще у 1988 році Бюро перепису США при дослідженні застосування передових технологій представниками переробної промисловості США (крім нанотехнологій). [2, с. 14-19].

Ефективна інноваційна політика у довгостроковій перспективі може вирішити навіть таку глобальну міжнародну економічну проблема, як глобальну фінансово – економічну кризу країн Європейського Союзу. В ЄС було розроблено стратегію «Європа 2020», основним інструментом якої є Табло інноваційного союзу (TIC). Воно представлено у вигляді системи індикаторів, що характеризують стан кадрових ресурсів, інтелектуальних ресурсів, підприємництва та інших важливих аспектів, - а отже, є дуже ефективним інструментом, що вирішує проблеми статистичного обліку інноваційної діяльності. [3, с. 71-76]

Очевидно, що використання Україною ТІС допоможе нашій країні вийти на якісно новий рівень та відкриє нові перспективи співпраці з європейськими колегами.

Підсумовуючи вищесказане, можна зробити висновок, що Україна після переходу на статистичне визначення інноваційної активності за європейською програмою CIS 6 та інших загальноєвропейських інструментів отримала можливість ширше оцінити рівень інноваційної діяльності підприємств, а отже, зробити правильні висновки і вжити потрібні заходи в сфері інноваційної діяльності. Статистика інноваційної діяльності є індикатором технологічних змін в економіці, служить інструментом багатьох цільових програм, кінцевою метою якої є зростання та зміцнення національної економіки.

Література:

1. Ротар А.В. *Особливості статистичного оцінювання інноваційної активності підприємств за європейською програмою CIS (Community Innovation Survey) / А.В. Ротар // Статистика України . – 2010 .- №1. – С. 39-45*
2. Крехівський О.В. , Саліхова О.Б. *Передові технології як об'єкт статистичного спостереження. Частина 2. Світовий досвід. Рекомендації щодо селективного підходу до його використання в Україні. // Статистика України. - 2011. - №2 – С. 14-19*
3. Єгоров І.Ю. *Європейське інноваційне табло: система індикаторів інноваційного розвитку / І.Ю. Єгоров // Статистика України. - 2006 .- №1 – С. 71-76*

Недбайло Д. Є.,
студ. гр. БО-5,

Керченський державний морський технологічний університет.
Науковий керівник – Кібенко В. О.,
к.е.н., доцент кафедри обліку та аудиту

ПРОБЛЕМИ ВИКОРИСТАННЯ ПРИРІСТНОГО БЮДЖЕТУВАННЯ НА ПІДПРИЄМСТВАХ РИБНОЇ ПРОМИСЛОВОСТІ

Сьогодні значна кількість вітчизняних підприємств не займаються плануванням своєї діяльності. У світовій практиці планування діяльності підприємства є незамінним елементом процесу управління і підвищення ефективності прийнятих управлінських рішень, тому використання такої управлінської технології спостерігається всюди. Для підвищення фінансової обґрунтованості управлінських рішень використовують бюджетування - процес складання фінансових планів і кошторисів. Незважаючи на існуючі маловитратні та високоефективні підходи до побудови бюджетів українські підприємства в більшості своїй не застосовують дану управлінську методика, у тому числі підприємства рибної промисловості.

Дослідження використання приростного бюджетування як основного методу планування на підприємствах в даний час привертають увагу багатьох вітчизняних вчених і практиків. Питаннями ефективності побудови бюджетів з використанням приростного бюджетування у прийнятті управлінських рішень, можливості зниження витрат робочого часу при використанні даного методу останнім часом займалися провідні вчені-економісти, серед яких Т. Буй, В. Савчук, О. Красова, Т. Пуліна, Т. Дрок.

Бюджетування - це процес планування майбутніх операцій підприємства та оформлення його результатів у вигляді системи взаємопов'язаних бюджетів, особливістю яких є чітке встановлення і постійне порівняння всіх видів фінансових витрат, джерел їх покриття і очікуваних результатів. Приростне бюджетування –